

Православен храм
„Света Троица“
град Пловдив

www.sveta-troica-plovdiv.com, тел. 692 307

№ 2 ТАЙНСТВОТО ПОКАЯНИЕ (ИЗПОВЕД)

- **Защо трябва да се изповядваме?**

Нашето всекидневие е изпълнено с напрежение, тревоги и неудачи. Едни от хората са преуморени от тежък физически труд, други изнемогат от умствено напрежение, трети са притеснени от бедност, четвърти страдат от болести, пети чувстват греховните си рани, но към всички тези Господ Исус Христос казва:

“Покайте се, защото се приближи царството небесно”. Колко утешителни са тези думи за всички, които търсят своето духовно оздравяване, желаят своето помирение с Бога. Вярващите в Христа Спасителя не бива да забравят, че са създадени за вечен живот и че той представлява най-скъпия дар за нас. След грехопадението блажената вечност е била изгубена за нас. Христос дойде на земята, умря на кръста и плати чрез смъртта Си греховния дълг на целия човешки род и призова тъкмо грешниците към покаяние. Разкажете се грешници наравно с праведниците могат да влезнат в Небесното царство. Условието е едно – скъсай с греха и ти ще бъдеш вечно при Бога! Очисти се и ти ще бъдеш спасен! Но не се ли покаеш тук, на земята ти си загубен! Защото в Царството Небесно няма да влезе нищо нечисто!

Богооткровеното слово на истината ни учи, че Триединният Бог е сътворил човека по Свой образ и подобие. Той вложил безсмъртна душа в тялото му, създадено от пръст. Библията съдържа много откровения за бъдещия – вечния живот, очакващ ни след сегашния.

Тя говори за безсмъртието на човешката душа, възкресението на мъртвите, справедливия Божий съд, който ще се извърши над нас след смъртта ни, когато ще се въздаде на всекиму според делата му.

С прекъсване на земния живот душата влиза в отвъдния свят, където бива съдена на т.нар. Частен Божий съд. Там Бог определя временно задгробната ѝ участ до Второто Христово пришествие. За грешниците след този съд е възможно някакво подобрение на положението им, заради упокойните молитви и Панихиди /записване на имената на починалите за споменаване/извършвани от Православната църква. Съдът продължава 40 дни, през които душите на грешниците минават през така наречените митарства, където демоните най-щателно разследват човешките грехове. Когато човешката душа излязла от тялото поеме към небето, през въздушните пространства я посрещат бесовете и спират душата щом намерят в нея неразкажани и неизповядани грехове и я разпитват и измъчват. Ние трябва навреме да се покаем и изповядаме греховете си, защото ако се окаже на някое митарство, че сме виновни веднага дяволите ще добият власт над душите ни и ще ни завлекат в страшни мъки в адските бездни. На 40 ден след смъртта се определя от Бога мястото, където ще бъде душата до

Всеобщия съд. Нашият Господ Исус Христос не само че основал Светото Тайнство Изповед, но и пръв изповядал двама от Своите апостоли-Тома, заради това че не повярвал във възкресението Му и Петър, заради трикратното му отричане от Него. “Нима Аз искам смъртта на беззаконника? Казва Господ Бог. Нали това искам - той да се обърне от пътищата си и да бъде жив?” Иез.18:23 и още “Аз ще ви съдя, Доме Израилев, всекиго според неговите пътища, казва Господ Бог; покайте се и се отвърнете от всички ваши престъпления, та нечестият ви да не бъде репънка” Иез.18:30

- **Кой и как може да опрощава грехове?**

Властта да прощава греховете принадлежи на Господ Исус Христос, Комуто Небестият Отец е предоставил целия съд. За спасението на човешкия род Божият Син слезе от небето, прие човешка плът, основа Църквата Си, учреди в нея Св.тайнство Покаяние и предаде властта на апостолите и на техните приемници – Православните епископи и

свещеници да прощават греховете на християните чрез невидимата сила на Светия Дух.

Сам Господ ни е показал пътя за получаване на прошка от Него-да отидем при свещеника-изповедник и при него-в дълбоко покаяние, с вяра в Божието милосърдие и с твърда решимост да поправим поведението си - да изповядаме всичките си грехове. И каквото духовникът развърже на земята, ще бъде развързано и на небето. Каквото свещениците извършат на земята, това Бог довършва на небето.

“На които простите, казва, греховете, на тях ще се простят, на които задържите, ще се задържат” Съгрешаващите нямат друг път на грехоопрощение, освен смирено да застанат пред духовника и да се изповядат чистосърдечно, защото Сам Господ Исус Христос тъй е наредил: чрез боговластеното свещенство да се прощават греховете на каещите се.

• **Какво е грях?**

Грехът е нарушение на Божията воля. Той отдалечава човека от Бога, защото оня , който върши грях не иска да слуша Божието слово. Грехът е такова състояние на душата, при което човекът живее в мъка, чувства своята униженост, живее в тайна пред човеците и се труди тя да не бъде открита, вътрешно отпада от близост, дружба и братство с човеците, отдалечава се и отпада от Бога. Изворът на много злини, коренът на безчетни човешки нещастия се крие в тази малка дума - грях. Грехът е повредил човешката природа. Всички човешки заблуди, телесни болести и душевна разруха у людете са последица от греха. Грехът причинява безумие в главата на човека, отравя сърцето му с извратени чувства и пожелания, парализира волята му към доброто, унищожавя вярата му в Бога. Тежко е на човека грешник, ако той не се стресне овреме, ако не се възползва от благодатта на Господа Исуса Христа и чрез Покаянието и Изповедта не се отърве от този свой най-опасен враг- греха. Да бъде слава на Господа Изкупител, че Той ни е оставил врата за спасяване не само чрез Св.Кръщение, но и чрез Покаянието и Изповедта, от които трябва да се ползваме благоразумно, като скъпим времето ,”защото дните са лукави”Еф.5:16 т.е ще изтекат така бързо и неусетно, че можем да загубим всяка възможност за спасението си !

• **Какъв е смисълът на изповедта?**

Изповедта е тайнство, чрез което вярващият изповядва на глас своите грехове пред Бога и с произнесената от свещеника прошка получава благодатно опрощаване на греховете си от Самия Бог и си възвръща придобитите при кръщението чистота и невинност.

Животът на християнина преминава в непрекъсната борба с греха. Но колкото и да са многобройни и тежки греховете на човеците, Божията милост е” неизмирима и човеколюбието неизразимо”. Опасно е обаче, ако нашите грехове и беззакония останат непростени през земния ни живот и те още тук ни подготвят присъда за бъдещия Небесен съд.

Покаянието и Изповедта заличават греха и отменят тази присъда.

Светата Православна Църква, като приела това драгоценно духовно наследство, завещано ни от Христос, има задължението да разяснява дълбокия смисъл на **Покаянието и Изповедта** за вечното спасение на човека, защото само чрез тях се очисти човешката съвест. За православните християни Изповедта е едно от най-необходимите и спасителни задължения.

По друг път не е възможно вярващите да постигнат прошка на греховете си и вечен живот.

Пълно спокойствие и неизказана сладост изпълва сърцето на християнина след Изповедта.

Тогава душата му е радостна и съвестта-успокоена. В чувствата му се влива сладка надежда и сила, която го подпомага да избягва всички грехове и да върши добро. **Изповядвайки се по-често и облекчавайки съвестта си чрез Изповед, човек се грижи за духовното си здраве и така никога не би станал пациент на невролози, психолози или психиатри.**

• **Как да се подготвим за изповед?**

Подготвянето за Изповед изисква от вярващите да се отърсят от всекидневните си грижи и настроения, за да могат да създадат благоприятна атмосфера, която да ги предразположи за духовни размишления, за да осъдят греховете си и да се разкаят за тях. Потребно е да възневидят всички свои влечения към греховното и внимателно да огледат целия си живот-как е минало юношеството им, тяхната младост. А след основно разглеждане на миналото и сравняването му с Божиите заповеди, те непременно ще видят много грехове, които са сторили с дума, мисъл, желание, чувство и намерение. И колкото по-дълбочено разглеждат миналия си живот, толкова по-пълно ще се подготвят за Изповедта си. Колкото и да сте съгрешили, каквато и тежест да имат греховете ви-не се отчайвайте! Не се спирайте в приготвянето си! Дяволът няма да престане да ви пречи и през време на Изповедта. Грехът е страшен, още по-страшно е неразкаянието. Дяволът знае това и

след като успее да вкара човека в прегрешение, след това влага десет пъти по-голямо усилие да отклони съгрешилия от Покаяние/ Изповед/. За целта той употребява разнообразни средства, две от които отлагането и срама, се оказват най-ефикасни. Отлагането на Покаянието е като отлагането при телесно болния да се лекува. Когато пък той най-сетне реши да отиде на лекар, оказва се, че болестта вече е напреднала, и е станала неизцелима. Както лекарят не се погнусява от пациентите си, когато му показват своите рани, за да ги почисти и изцели така и свещеникът обиква още по-силно искрено разкаялия се грешник. Най-осъдителната причина за отлагане на Изповедта, която може да лиши човека завинаги от вечното му спасение, това е опасението да не изплашим болния с появата на свещеника, тъй като той може да помисли, че това е краят му и от притеснение да умре. Мислещите по този начин са в голямо заслепение. Смъртта и болестите са дошли в света като последица от греха. Изповедникът пък отива при болния, за да го очисти чрез Изповедта от греха и по този начин да премахне първопричината за неговото заболяване. Често Господ наказва неразкаялия се грешник с телесна болест, за да го вразуми, и когато той искрено се разкае, ако е угодно Богу, може и да оздравее. Ето всичко това трябва внимателно да се обясни на болния и след като той бъде подготвен за предстоящото утешително посещение на свещеника да се подготви според силите си за Изповед. А след като тя бъде извършена, болният дори да не оздравее-Божия воля е това!-във всички случаи той ще получи голямо духовно облекчение, бодрост и сила за търпеливо понасяне на страданията.

Всеки син и дъщеря са длъжни пред Бога и родителите си да сторят тази духовна грижа като доведат свещеник за Изповед и Причастяване при своите родители или роднини в дома или в болницата! Защото от това зависи вечната участ на родителя им!

За да бъде пълна подготовката ни за изповед, трябва да опознаем себе си, да видим собствената си душа. Речено е: престани усърдно да наблюдаваш и осъждаш пороците на другите, но спри се над себе си.

Как да се каем?

Да се каеш-значи да осъзнаеш греховете си, да почувстваш тяхната тежест и бреме, да съжеляваш за тях искрено и от цялата си душа и от все сърце да викаш към Бога "Съгреших, Господи, помилуй ме!"

Преди всичко трябва да се размислим изпълнявали ли сме всички Божии заповеди? Замисли се за всички свои дела, припомни си думите с които си оскърбил вярата, любовта, целомъдрието, истината, не забравяй престъпните си дела, следствие на твоята гордост или разпътство, твоео скъперничество, твоята безгрижност, жестокост. Забележи всички грешни мисли, и престъпни желаниа, които са занимавали твоя ум и твоята воля не е пропъждала. Погледни греховете на твоите братя, в които ти си станал съучастник или си дал повод за тях, или си ги покровителствал и си допуснал извършването им, когато си могъл да ги възпрепятстваш.

Как да признаем греховете си?

Съществено място в признаването на греховете е самообвинението. За всички наши грехове сме виновни само ние и никой друг. Какво значат няколко мига притеснение, което признаването на греховете причинява, в сравнение с нещастията във вечността, на което ще ви подложи вашето мълчание и липса на откровеност. Няма среден път, избирайте-неколкоминутен срам при Изповедта или безкрайно наказание в ада. За вас е срамно да разкажете греховете си? Повярвайте, вас ви очаква много по-голям срам, ако ги премълчите, защото Господ във великия ден на Всеобщия и Страшен Съд ще разкрие вашите дела не на един човек, а пред целия свят. Откривайки греховете си при Изповедта, вие не откривате вашите лоши дела, а ги закривате, изглаждате, унищожавате, зачерквате и ги предавате на вечно забравяне. Истина е, че вие поверявате вашите грехове на свещеника. Той държи в свещена тайна всяка Изповед и никога няма да злоупотреби с това основно правило на служението си. Не мислете, че ще намерите в него строгия съдия. Вие ще срещнете великодушен отец, който прощава като представител на нашия милосърден Бог. Божията любов, милост и дълготърпение са велики. Те приемат и прощават и на най-големите грешници. Да не пропускаме възможността да се покаем за греховете си! Не трябва да бягаме от Бога, нашия Отец, а да се завърнем при Него! Господ ще приеме и нас! Всичко ще ни прости и цялата ни вина ще изглади.

Да отидем на Изповед и да кажем на Господа пред Божия служител-свещеника: "Съгрешихме пред Тебе, Господи, осквернихме душата си с грехове. Помилвай ни, Господи! Прости ни, пощади ни, не ни осъждай!"...И Господ невидимо ще дойде, ще се докосне с всемогъщата Си десница до каещата

се душа чрез ръката на свещеника, и ще чуем: ”Господ и Бог наш Иисус Христос, по благодатта и добросърдечието на Своето човеколюбие, да ти прости, чедо... всички съгрешения”...И от грешни ще станем опростени, примирени с Бога и със съвестта си.

ВНИМАНИЕ!!!

В брошурата се съдържат текстове от Светото Писание!

Моля, не я изхвърляйте като непотребна! Предложете я на тези, които имат нужда от нея! С това ще изпълните на дело Христовата заповед за любов и грижа към ближния!

Благодарим Ви!